

Beha'alot'cha
"Wanneer gij opstelt"
Numeri 8:1-12:16
Zacharia 2:14-4:7
Johannes 5-6

In welke richting nu?

Heb je ooit geprobeerd uit te zoeken wat de Vader in je leven aan het doen was? Kan je terug naar de tijd kijken sinds je Hem volgt en vandaag Zijn richting zo duidelijk zien, maar je herinneren hoe verwarrend het toen leek? Ik weet zeker dat het antwoord op deze vraag voor de meesten van ons een klinkend ja is.

We lezen deze week over een wolk tijdens de dag en een vuurkolom in de nacht die onze voorouders veertig jaar door hun wildernis ervaring leidde. Elke morgen werden ze wakker met het zicht op de wolk en elke avond was het laatste wat ze zagen als ze in hun tent lagen, de zachte gloed van het vuur.

Als je ooit hebt gekampeerd weet je welk comfort een vuur kan geven. Het is meer dan gewoon de uitstralende warmte. Er is iets met een vuur dat je diep binnenin je wezen grijpt. Een vuur in het midden van een kamp brengt een bepaalde vrede en brengt zelfs mensen samen. Ik herinner mij mannen retraites en kampeertochten in het verleden waarin we allemaal, het schijnt wel uren rondom het vuur zaten, elk in zijn eigen gedachten verzonken, maar op één of andere manier toch met elkaar verbonden in ontzag voor het dansende vuur in ons midden.

Het vuur midden in het kamp van de Hebreëen deed meer dan de shalom van God voortbrengen. Het deed meer dan een gevoel van gemeenschap onder mensen brengen. Het vuur en de wolk gaven hen richting voor hun leven. Als het bewoog, bewogen zij. Als het stopte, stopten zij. Niemand wist wanneer het zou bewegen of waar het hen dan naartoe zou nemen.

Ik kan me voorstellen, mensen blijven tenslotte mensen, dat er paar lui in het kamp waren die trachtten uit te vinden hoe die wolk en dat vuur werkten. Er moet gegarandeerd iemand bij geweest zijn die 's nachts in bed het aantal dagen lag te berekenen tussen de beweging en de richting waarin het hen had uitgenomen. De volgende morgen zou hij dan het kamp rondrennen om aan de mensen zijn grafiek van de tijd en beweging te tonen, waarvoor hij de hele nacht wakker was gebleven om het in kaart te brengen. Hij was zo overtuigd en overtuigend, dat mensen zich bij hem gingen aansluiten en hun leven gingen baseren op hoe God in het verleden was tewerk gegaan, zo moeizaam proberend hun toekomst uit te stippelen.

Deze groep zou dagen te vroeg beginnen pakken en hun tenten op te breken, enkel om enkele nachten op de grond liggend door te brengen, zonder tent. De berekeningen van mensen en hun denkwijze zat nogmaals niet op dezelfde golflengte met die van een God die niet werkt met de methoden en ideeën van mensen. Na een paar dagen zou deze groep zijn tenten terugplaatsen en alles weer uitpakken, om waarschijnlijk de beginnende beweging van de wolk te zien op een andere dag dan zij gedacht hadden. En overigens "In die richting heeft ze nooit eerder bewogen!"

Terwijl je bovenstaand fictief verslag leest, zit je misschien te lachen over je eigen geschiedenis van verkeerde berekeningen en misstappen gedurende de jaren van het volgen van je Schepper. Tenminste ik wel. Het lijkt dat ieder van ons graag wil weten waarheen de wolk beweegt en welke richting ze ons uitneemt lang voor het ons onthult wordt. Natuurlijk dit wordt wandelen op het zicht genoemd, wat niet de manier is waarop HaShem wenst dat we wandelen. Zijn wens is dat we wandelen in geloof.

Wat kunnen we leren van de kolom van wolk en vuur, dat ons vandaag kan helpen bij onze eigen levenswandel? Laten we een paar ideeën bekijken.

Het eerste wat we moeten verstaan is Wie de richting aangeeft. Als we eenmaal de gedachte aanvaard hebben dat het onze Vader, onze Schepper en de Ene is die ons meer liefheeft dan woorden kunnen zeggen die ons dirigeert, dan kunnen we rusten, eender of de wolk beweegt of stilstaat, eender hoe lang ze op één plaats blijft of in welke richting ze gaat.

We begrijpen ook dat de wolk ons helpt te onthouden dat we een gemeenschappelijk doel en een gemeenschappelijke bestemming hebben. De wolk herinnert ons eraan dat we één familie zijn, die één God heeft en uiteindelijk één huis zal hebben.

De wolk houdt ons bewust van het ontzagwekkende feit dat wij uit de wereld verkozen zijn om een speciaal volk met een speciale levensstijl te zijn. Het herinnert ons er ook aan dat anderen de wolk kunnen zien, maar dat het uiteindelijk niet de wolk zal zijn die mensen naar onze God brengt. Het zal het getuigenis zijn van de mensen die de wolk volgen.

Er is een verschil tussen de wolk van de Hebreëen en de wolk die elk van ons vandaag volgt. De Hebreëen waren reeds in één plaats verzameld en zij trokken als één gemeenschap door de wildernis. Wij vandaag, leven in waarnaar gerefereerd wordt als de Diaspora, wat je terugvindt in het Engelse "disperse" (verspreiden). Wij zijn allemaal verstrooid onder de volkeren, maar op het einde zullen we allemaal terug samen gebracht worden, net zoals onze voorouders dat waren op hun weg naar het Beloofde Land. We volgen vandaag allemaal een deel van de wolk, het deel dat ons in beweging zet, sommigen geestelijk, sommigen op dit moment fysiek. Maar uiteindelijk zal het ons allemaal naar een gemeenschappelijke plaats leiden, een gemeenschappelijk doel en een gemeenschappelijk huis.

We moeten allemaal leren onze wolk te volgen. We moeten allemaal leren op Zijn leiding te vertrouwen. We moeten bereid zijn om ogenblikkelijk te vertrekken naar waar Hij ons zegt te gaan. We moeten aanvaarden om door anderen niet begrepen te worden. Gedenk dat we niet hun wolk volgen. Liever volgen we onze eigen wolk, die ons op het einde zal samenbrengen. We moeten de richting waarin ieder van ons geleid wordt respecteren en verstaan dat we onderweg soms een verkeerde afslag nemen. Maar op het einde zullen de stappen der rechtvaardigen samenwerken voor Zijn doeleinden.

We leven vandaag in spannende dagen. Wolken zijn aan het bewegen over de hele wereld. Deze wolken zeggen ons dat de reis naar zijn eindbestemming begint te keren. Laten we niet proberen er inzicht in te krijgen, maar laten we in plaats daarvan onze ogen gevestigd houden op de minste beweging, de minste keer. Laten we wandelen met vastberadenheid, met onze ogen gericht op het doel dat Hij voor ons geplaatst heeft. Laten we ons verheugen als we delen van de wolken zien samenkomen om opnieuw, op een dag, één geheel te vormen.

Mike Clayton